

Rudarske pesmi.

Božanstvo sveto! sprejmi v last:
Srca je pesem mila;
V uteho meni, Tebi v čast
Bo vsigdar se glasila.

I.

Zdaj prisegam, čuj me Oče,
Ki nad zemljo vladaš góri,
Čuj skrivnostne srca želje,
Za menoj pa Ti govóri!

Iz prsti mi prisijala
Ko kristal je čista žila,
In svoj svit ko zvezda sreče
Pred-me jasno je razlila.

Pred menoj je svit razlila
Kot nebá prikazen sveta,
Srce radosti trepeče,
Dneve zlate si obeta.

Kaj mi mari je molitev!
Rad pustim vso rajsko slavo;
Daj mi, Oče! žilo tako:
Dal mi bodeš srečo pravo.

Žilo kopal da takó bi
Drago in nikdar ne jenjal:
Zdaj prisegam, čuj me Oče,
S tvojo slavo bi ne menjal. —

Kaj si storil! Glej, nebó je
Vse prokletstvo nate ziló,
Za zločin brezmejní tebe
Je brezmejno obsodilo.

Tiho v smrtni mir odmeva,
Kadar grudo vdar zadene,
Srpo vpirajo poglede
Váte rova mokre stene.

Delaj bratec! Saj izvolil
Sam osodo si nemilo:
Ti zvestobo si prisegel —
In nebo je govorilo!

II.

Krepilna noč nad zémľjo plava,
Svetló trepeče broj zvezdá,
Po poti tiho v-sè vtopljena
Korakata rudarja dva.

Predorov dvoje, troje oken
Z daljave v temno dalj brli,
Ropotca¹⁾ glas po tihem dolu
Iz doma v dom budèč hiti.

Večno moraš zdaj kopati,
Ruda pred teboj blesti se,
Mesto nje pa pod nogé ti
Suho kamenje vali se.

Znoj obliva čelo blede,
Strah prešinja velo lice,
Oj prepozno, oj prepozno
Svoje se kesaš krivice!

¹⁾ Glej razlago neznanih besedij v tej pesmi na str. 48.